

[Ellen Strange Petersen.]

behandling på det konservative folkepartis vegne spørgsmålet om udgiftsfordelingen, som efter det oprindelige forslag forekom os for kompliceret at få administreret. Denne indvending har den højtærede indenrigsminister imødekommet med ændringsforslag nr. 3, hvorefter staten refunderer $\frac{3}{10}$ af udgifterne, medens resten bliver genstand for mellemkommunal refusion. Det betyder ikke blot en væsentlig simplificering af administrationen, men medfører også, at alkoholskadede kan søge ambulans behandling i en anden kommune end den, de bor i, og derved bevare anonymiteten, hvilket forhåbentlig vil tilskynde mange til frivilligt at søge behandling på et tidligt tidspunkt.

Med ønsket om, at denne lov må blive et virksomt middel i bekæmpelsen af alkoholismen, anbefaler jeg ændringsforslagene.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Også jeg kan anbefale at stemme for ændringsforslagene.

I tilslutning til forskellige bemærkninger, der er fremsat af foregående ærede ordførere, vil jeg gerne fremhæve en udtalelse i betænkningen, som ikke er blevet nævnt, nemlig at man finder det ønskeligt, at bevillingsmyndighederne også fremover yder støtte til det forebyggende arbejde, der bl. a. udføres af afholdsbevægelsen og foreningen „Ring i Ring“. Det er ikke i modsætning til, hvad de foregående ordførere har sagt, men er et godt supplement til noget af det, som blev fremhævet af det ærede medlem hr. Thisted Knudsen.

I anledning af den konservative ordførers (Ellen Strange Petersen) tale og begejstringen for det af socialministeren den 16 ds. fremsatte lovforslag om ændring i forsorgslovens § 30 gående ud på en udvidelse af tvangsmæssig behandling af alkohollidende må jeg sige, at vi er blevet enige om ikke at drøfte det spørgsmål videre i udvalget vedrørende det foreliggende lovforslag. Drøftelserne må så foregå i det udvalg, der bliver nedsat om det lige

fremsatte lovforslag. Afgørende for min stilling til en udvidelse af bestemmelserne om tvangsmæssig behandling er, om man i nogen måde vil være i stand til at sikre, at en sådan foranstaltning ikke hæmmer den frivillige behandling på de institutioner, som vi nu er så glade for at få oprettet, og som jo i et vist omfang er oprettet. Det er aldeles afgørende, at disse virksomheder ikke hæmmes i deres arbejde, fordi det, hvad enten man kalder alkoholisme sygdom eller ikke sygdom, i hvert tilfælde ikke er noget, man kan blive kureret for én gang for alle, sådan som man kan blive det for blindtarmsbetændelse ved en operation. Det er noget, der kræver stadig kamp og en indsats af personligheden, og derfor er det så afgørende vigtigt, at hovedpunktet bliver frivillighed fra deres side, som ved behandling skal søges rettet op.

Ayoë Herbøl: Retsforbundet kan tilslutte sig de af den højtærede indenrigsminister stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Et af ændringsforslagene, nr. 2, går jo ud på, at de ambulatorier eller behandlingshjem, der oprettes, skal forpligte sig til at modtage patienter, uanset at disse ikke er hjemmehørende i den kommune, hvor institutionen er beliggende. Det kan være af betydning for en patient, at han kan søge behandling for sin alkohollidelse uden for den egn eller by, hvor han er kendt.

Der er endvidere af diskretionshensyn over for den alkohollidende blevet stillet et ændringsforslag, nr. 3, der går ud på, at den, der går til behandling i en institution i en anden kommune, ikke skal være udsat for, at der rettes henvendelse til hans opholds-kommune om opkrævning for betaling af behandlingen. Takstrefusionen sker på den måde, at der betales $\frac{3}{10}$ af staten og $\frac{7}{10}$ af det mellemkommunale refusionsforbund. Det ligger også på linje med de regler, som indeholdes i loven vedrørende arbejdsanstalter.

Retsforbundet vil gerne undersøge be-